

מסורת הש"ס

א) לעיל כה. קדושין ע: ע"ש, ט) גני העוקב ערך של ד' ש"ג, א) נפ"י א"ר של דגים וזמנתה פ"י דגים קטנים ערוך ערך מנוי ואפשר דק"ל ע"ש דגים ד"ה מונוי כו' וכן בשמ"ק: פ"י מ"ש"י על מונוי דגים ז' דקרא כמ"ד ראה לא חנית המלך ואת נפתת הים.

גליון הש"ס

רש"י ר"ה בור ובימה וכו' ובשאר בירושלמי דוד. ה"י איתא בירושלמי פ"א דקטוה:

הגהות הב"ח

א) גמ' אמר להו גואל הדם וכו' אמר להו ה"ו ה"ו להללו וכו' אמר להו השתא דזופין: (כ) שם אמר להו עמשה מורד: (א) רש"י ד"ה מונוי דגים קטנים. י"ז וכן בע"פ רש"י דף טו:

הגהות מהר"ב רנשבורג

א) גמ' אמרו להי כ"ל:

מוסף רש"י

ילדים. בתורה ה"ו לוד בחילומיו ולא היו בני קדושים ע"י בני יפת תואר. שם שלקחו אתם ישאל בתלמודא כמ"ד דכתיב (ל) והשתא אל מן ביתך. וכן כ"י ויטעם משפט הע"ש (ע"ה). מספרי קומי ומגדלי בלורית. מנחומי ערס (ע"ה). משום דרוד גרשה דוד עשה. לואז להיות מללית על הגלגל לפי עשה משפט זקקה. ודוד גרש לעשות משפט זקקה לפי שהוא דן ויחש שטר ויורה על ידו. ועוד מתוך שז"ש עסק במלמטה ל"ה היה דוד טורח כ"ן ול"ו פסוק לשפוט ע"ק (שמואל ב' ח טו). הדרן עלך נגמר הדרין

רבינו חננאל

במשיח ה' וחסר לחם זה הייחין שנאמר וארוחו ארוחת אמר יינתנו לו מאת המלך דבר יום ביומו: פודגרא. בלש"י וכן אלנקרם פודגרא. איתיה לויאב ודיינהו א"ל נובאל הדם דעשאל הוין מאי טעמא דכתיב] ויפת ב"ח עשהאל אחי אמרו ייחיל אבנר. לעמשא ב יתא מאי קטלתיה א"ל עמשה מורד במלכות הוה שנאמר ויחורן בן המורד אשר עירו א"ל עמשה אבין ורקין מיעוטיין דרש דאשכחתינהו דפתחו במסכת אמר כתיב ביהושע כל איש אשר ימדה את פך וכו' יכיל אפילו לדברי תורה ישמע ת"ל ר' חזק ואמץ וכו' קרא אחרינא ר' חזק ואמץ

נגמר הדין פרק ששי סנהדרין

מ"א.

עין משפט נר מצוה

סג א מ"י פ"ג מהלכות מלכות הלכה ט:

תורה אור השלם

1. וקמאן לטור ויבדו אבנר באבנר התחית אל החמש ותצא החנית מאחריי ויפל שם וימת תחתיי ויודי כל הבא אל המקום אשר נפל שם עשהאל וימת ויעמדה: שמואל ב' כג
2. ויאמר המלך אל עמשה הוועק לי את איש יהודה שלשת ימים ואתה פה עמך: ויפל עמשה להוועק את יהודה ויחזר בן המועד אשר יעדי: שמואל ב' כ ד-ה
3. כל איש אשר ימדה את פך ולא ישמע את הדין לכל איש תצונו ימת ר' חזק ואמץ: והושע א' ח
4. והשמועה באה עד יואב כי יואב נטה אחרי אדניהו ואחרי אבשלום לא נטה ויחש יואב אל אדניו ויחזק בקרנות המזבח: מלכים א' כ כח
5. וימלך דוד על כל ישראל וידי דוד עשה משפט ויך דקל לכל עמו: ויואב בן צרויה על הצבא ויהושפט בן אחילוד מוכרי: שמואל ב' ח טו-טז
6. ויצא יואב עם דוד וישלח מלאכיו אחרי אבנר וישבו אתו מבדו הסדה וידו לא ידע: שמואל ב' כ ב
7. ויחש אבנר חרפון וישהו יואב אל תוך השער לדבר אתו בשלי ויבדו שם החמש וימת בדם עשהאל אחיה: שמואל ב' כ ב
8. והשיב י' את דמו על ראשו אשר פגע בשני אנשים צדיקים וטובים מנוני ויהרגם בחרב ואבי מודו לא ידע את אבנר בן נר שר צבא ישראל ואת עמשה בן יתר שר צבא יהודה: מלכים א' ב' לב
9. ועמשה לא נשמר בחרב אשר ביד יואב ויבדו ב"ה אל הצפחה וישפך מעיו ארצה ולא שנה לו וימת ויואב ואבישיר אחיו דרף אחרי שבע בן בקרי: שמואל ב' כ ב
10. ויפל בקרבו בן יהודה ויפגע בו וימתו ויחבר בביתו פודגרי: מלכים א' ב' לד
11. ויבן העיר מסביב מן המולא ויעד הפסבין ויואב ויחזק את שאר העיר: דברי הימים א' יא ח

הוא נטוא ולא נטה. נוח לך להיות מן המקוללים ולא מן המקוללים לפי שסוף קללת חוס לשונו אל המקלל: היה לו. לאצנר להניל את עמנו בלחד מאיבריו של עשאל ולא יכננו דהכי אמרינן [בצן סורר ומורה] [לקמן דף ע"ד]. רודף אחר תצירו להכנו ויכול זה להניל את עמנו בלחד מאיבריו של רודף ולא עשה כן אלל חזר כנעמו והכנו נהרג עליו: אמרו ליה לא יכיל ליה. אצנר לכון בלחד משאר איבריו: כנגד כלע חמישי: אמר ליה ניוול לאצנר. דינו של אצנר פטור אתה עליו: אינן ורקין דרש.

מ"א מעמא קטלתיה לעמשא.
ואס תאמר היאך נמחייב יואב צמאי דקטליה לעמשא הא צעי המראה ואפילו למ"ד חזר אינו נרין המראה כהא לא היה חזר בדבר זה שהיה מושבו מורד במלכות וה"ל שוגג וי"ל ללא נמחייב אלל משום הוא גופיה דהוה מורד במלכות:

הדרן עלך נגמר הדין

הוא לוטא ולא תהא לאמה לאתוה יואב דינייה אמר ליה מאי טעמא קטלתיה לאבנר אמר (א) ליה גואל הדם דעשאל הואי עשאל רודף הוה אמר ליה היה לו להצילו באחד מאבריו (א) אמר ליה לא יכיל ליה א"ל השתא בדופן חמישית כיון ליה דכתיב ויכהו אבנר באחרי החנית אל החומש וא"ר יוחנן בדופן חמישית במקום שמרה וכבר תלויין בן באחד מאיבריו לא יכיל ליה אמר ליה ניוול אבנר מאי טעמא קטלתיה לעמשא אמר (א) ליה עמשה מורד במלכות הוה דכתיב וימארה את איש יהודה שלשת ימים וגו' ויך עמשה להוועק את יהודה ויוחר וגו' אמר ליה עמשה אבין ורקין דרש אשכחתינהו דפתחו להו במסכתא אמר כתיב כ"ל איש אשר ימדה את פך ולא ישמע את דבריך לכל אשר תצונו יומת יכול אפילו לדברי תורה *תלמוד לומר *רק חזק ואמץ אלא ההוא גברא מורד במלכות הוה דכתיב *והשמועה באה עד יואב כי יואב נטה אחרי אדניהו ואחרי אבשלום לא נטה מאי לא נטה אמר רב יהודה שביקש לנטות ולא נטה ומאי טעמא לא נטה אמר רבי אלעזר עדיין ליחלוחית של דוד קיימת רבי יוסי ברבי חנינא אמר עדיין איצטנגיני של דוד קיימין (א) דאמר רב יהודה אמר רב ארבע מאות ילדים היו לו לדוד כולן בני יפת תואר היו ומגדלי בלורית היו ומהלכין בראשי הגייסות היו והן הן בעלי אגרופין של דוד כהנא דרבי אבא בר כהנא דאמר רבי אבא בר כהנא אילמלא דוד לא עשה יואב מלחמה ואילמלא יואב לא עסק דוד בתורה דכתיב *ויהי דוד עושה משפט וצדקה לכל עמו ויואב בן צרויה על הצבא מה טעם דוד עשה משפט וצדקה לכל עמו משום דיואב על הצבא ומה טעם יואב על הצבא משום דדוד עושה משפט וצדקה לכל עמו *ויצא יואב מעם דוד וישלח מלאכים אחרי אבנר וישיבו אותו מבדו הסירה מאי בור הסירה אמר רבי אבא בר כהנא בור וסירה גרמו לו לאבנר שיהרג *ויטהו יואב אל תוך השער לדבר אתו בשלי אמר רבי יוחנן שדנו דין סנהדרי א"ל מ"ט קטלתיה לעשאל עשאל רודף היה היה לך להצילו באחד מאיבריו לא יכילי ליה השתא בדופן חמישית כוונת ליה באחד מאיבריו לא יכלת ליה לדבר אתו בשלי אמר רב יהודה אמר רב על עיסקי (א) שלו *ויכהו שם אל החומש אמר רבי יוחנן בדופן חמישית מקום שמרה וכבר תלויין בו *והשיב ה' את דמו על ראשו אשר פגע בשני אנשים צדיקים וטובים ממנו טובים שהיו דורשין אבין ורקין והוא לא דרש צדיקים שהן בפה ולא עשו והוא באיגרת עשה *ועמשה לא נשמר בחרב אשר ביד יואב אמר רב שלא חשדו *ויקבר בביתו במדבר אטו ביתו מדבר הוא אמר רב יהודה אמר רב כמדבר מה מדבר מופקר לכל אף ביתו של יואב מופקר לכל דבר אחר כמדבר מה מדבר מנוקה מגול ועריות אף ביתו של יואב מנוקה מגול ועריות *ויואב יחיה את שאר העיר אמר רב יהודה אפילו *מוניני וצחנתא טעים פרים להו:

הדרן עלך נגמר הדין

לשון של נעלך (שמות א). שאל לו צערמה יצמה גדמת היאך חוללת התחיל שמה מלפניו ומראהו כך היא חוללת צעינה והוא שלך חרבו והכנו כדכתיב (מלכים א' ב) בתורתו אשר צמננו וזנענו אשר צרננו: **הסס דרשו אבין ורקין.** שאל לקיים מלות המלך לעבור על דברי תורה עמשא כדאמרן אצנר כשאמר לו שאל לעצדי (שמואל א' כב) סובו והמינו שאל כהני ה' וגו' וכתיב (סס) ולא אצו עצדי שאל לשלות ידס ולפגוע וגו': והוא לא היה דורש. והסס אוריה צמננו של דוד אע"פ שאל כהני ה' וגו' וצמננו צמננו ללמך הבו את אוריה וגו': ויקצר צניס. **הסס צניס.** ציואף כתיב: **מופקר לכל.** לענינים להתפרנס מצמינו: **אפי' מוניני והנפסא טעים.** אפילו דברים קדים ועונוים: **טעים.** שהיה טועם: **פריס להו.** משלח להם למזונות לעניים של עיר: **פריס.** לשון פרס שנוטלין מצית המלך. ופסוק זה צדצי הימים כשלכד דוד את מזלות ליון: **מוניני.** דגיס קטנים (א) וחנתא מין דגיס קטנים:

הדרן עלך נגמר הדין

התפיים לדוד נענש עליהן וחוה פ"י בור וסירה גרמו לו לאבנר שיהרג. אמר רב יהודה אמר רב מאי דכתיב ויטהו יואב אל תוך השער לדבר אתו בשלי. על עסקי השל. פ"י שאלה שאלו בענין הליצה כדכתיב של נעלך מעל רגליך. אשר פגע בשני אנשים צדיקים וטובים ממנו וגו' צדיקים ממנו שהן בפה ולא עשו שאמר להם שאל המלך להרוג הכהנים ולא קבלי ממנו. וכך הוא מפורש בתלמוד א"י בפרק חלק. ויאמר המלך לרצים הנצבים עליו סבו והמינו כהני ה' וגו'. מי היה א"ר שמואל אבנר ועמשה אמרו לו כלום אית לך עליון אלא הוין וגורא והדין כלינרן. פ"י כלי ליו וסין הסוס בשלש יתן כן שמו. אמרו ליה הא טריפין ק"ל כלומר אין אנו חפצים לא במנתותיך ולא בעבודותיך ולא אבו עבדי המלך לשלוח את ידס לפגוע בכהני ה' ויואב באיגרת שכתב לו דוד על אוריה החתי קבל והרגו. טובים ממנו שדרשו אבין ורקין כדאמרן והוא לא דרש אלא קבל האיגרת ועשה. ויקבר בביתו במדבר. מלמד שהיה ביתו של יואב מנוקה מגול ועריות. כמו המדבר שאין אדם מצוי לגול ולא לערוה: הדרן עלך פרק נגמר הדין

הוא לוטא ולא תהא לאמה לאתוה יואב דינייה אמר ליה מאי טעמא קטלתיה לאבנר אמר (א) ליה גואל הדם דעשאל הואי עשאל רודף הוה אמר ליה היה לו להצילו באחד מאבריו (א) אמר ליה לא יכיל ליה א"ל השתא בדופן חמישית כיון ליה דכתיב ויכהו אבנר באחרי החנית אל החומש וא"ר יוחנן בדופן חמישית במקום שמרה וכבר תלויין בן באחד מאיבריו לא יכיל ליה אמר ליה ניוול אבנר מאי טעמא קטלתיה לעמשא אמר (א) ליה עמשה מורד במלכות הוה דכתיב וימארה את איש יהודה שלשת ימים וגו' ויך עמשה להוועק את יהודה ויוחר וגו' אמר ליה עמשה אבין ורקין דרש אשכחתינהו דפתחו להו במסכתא אמר כתיב כ"ל איש אשר ימדה את פך ולא ישמע את דבריך לכל אשר תצונו יומת יכול אפילו לדברי תורה *תלמוד לומר *רק חזק ואמץ אלא ההוא גברא מורד במלכות הוה דכתיב *והשמועה באה עד יואב כי יואב נטה אחרי אדניהו ואחרי אבשלום לא נטה מאי לא נטה אמר רב יהודה שביקש לנטות ולא נטה ומאי טעמא לא נטה אמר רבי אלעזר עדיין ליחלוחית של דוד קיימת רבי יוסי ברבי חנינא אמר עדיין איצטנגיני של דוד קיימין (א) דאמר רב יהודה אמר רב ארבע מאות ילדים היו לו לדוד כולן בני יפת תואר היו ומגדלי בלורית היו ומהלכין בראשי הגייסות היו והן הן בעלי אגרופין של דוד כהנא דרבי אבא בר כהנא דאמר רבי אבא בר כהנא אילמלא דוד לא עשה יואב מלחמה ואילמלא יואב לא עסק דוד בתורה דכתיב *ויהי דוד עושה משפט וצדקה לכל עמו ויואב בן צרויה על הצבא מה טעם דוד עשה משפט וצדקה לכל עמו משום דיואב על הצבא ומה טעם יואב על הצבא משום דדוד עושה משפט וצדקה לכל עמו *ויצא יואב מעם דוד וישלח מלאכים אחרי אבנר וישיבו אותו מבדו הסירה מאי בור הסירה אמר רבי אבא בר כהנא בור וסירה גרמו לו לאבנר שיהרג *ויטהו יואב אל תוך השער לדבר אתו בשלי אמר רבי יוחנן שדנו דין סנהדרי א"ל מ"ט קטלתיה לעשאל עשאל רודף היה היה לך להצילו באחד מאיבריו לא יכילי ליה השתא בדופן חמישית כוונת ליה באחד מאיבריו לא יכלת ליה לדבר אתו בשלי אמר רב יהודה אמר רב על עיסקי (א) שלו *ויכהו שם אל החומש אמר רבי יוחנן בדופן חמישית מקום שמרה וכבר תלויין בו *והשיב ה' את דמו על ראשו אשר פגע בשני אנשים צדיקים וטובים ממנו טובים שהיו דורשין אבין ורקין והוא לא דרש צדיקים שהן בפה ולא עשו והוא באיגרת עשה *ועמשה לא נשמר בחרב אשר ביד יואב אמר רב שלא חשדו *ויקבר בביתו במדבר אטו ביתו מדבר הוא אמר רב יהודה אמר רב כמדבר מה מדבר מופקר לכל אף ביתו של יואב מופקר לכל דבר אחר כמדבר מה מדבר מנוקה מגול ועריות אף ביתו של יואב מנוקה מגול ועריות *ויואב יחיה את שאר העיר אמר רב יהודה אפילו *מוניני וצחנתא טעים פרים להו:

הדרן עלך נגמר הדין

לשון של נעלך (שמות א). שאל לו צערמה יצמה גדמת היאך חוללת התחיל שמה מלפניו ומראהו כך היא חוללת צעינה והוא שלך חרבו והכנו כדכתיב (מלכים א' ב) בתורתו אשר צמננו וזנענו אשר צרננו: **הסס דרשו אבין ורקין.** שאל לקיים מלות המלך לעבור על דברי תורה עמשא כדאמרן אצנר כשאמר לו שאל לעצדי (שמואל א' כב) סובו והמינו שאל כהני ה' וגו' וכתיב (סס) ולא אצו עצדי שאל לשלות ידס ולפגוע וגו': והוא לא היה דורש. והסס אוריה צמננו של דוד אע"פ שאל כהני ה' וגו' וצמננו צמננו ללמך הבו את אוריה וגו': ויקצר צניס. **הסס צניס.** ציואף כתיב: **מופקר לכל.** לענינים להתפרנס מצמינו: **אפי' מוניני והנפסא טעים.** אפילו דברים קדים ועונוים: **טעים.** שהיה טועם: **פריס להו.** משלח להם למזונות לעניים של עיר: **פריס.** לשון פרס שנוטלין מצית המלך. ופסוק זה צדצי הימים כשלכד דוד את מזלות ליון: **מוניני.** דגיס קטנים (א) וחנתא מין דגיס קטנים:

הדרן עלך נגמר הדין

התפיים לדוד נענש עליהן וחוה פ"י בור וסירה גרמו לו לאבנר שיהרג. אמר רב יהודה אמר רב מאי דכתיב ויטהו יואב אל תוך השער לדבר אתו בשלי. על עסקי השל. פ"י שאלה שאלו בענין הליצה כדכתיב של נעלך מעל רגליך. אשר פגע בשני אנשים צדיקים וטובים ממנו וגו' צדיקים ממנו שהן בפה ולא עשו שאמר להם שאל המלך להרוג הכהנים ולא קבלי ממנו. וכך הוא מפורש בתלמוד א"י בפרק חלק. ויאמר המלך לרצים הנצבים עליו סבו והמינו כהני ה' וגו'. מי היה א"ר שמואל אבנר ועמשה אמרו לו כלום אית לך עליון אלא הוין וגורא והדין כלינרן. פ"י כלי ליו וסין הסוס בשלש יתן כן שמו. אמרו ליה הא טריפין ק"ל כלומר אין אנו חפצים לא במנתותיך ולא בעבודותיך ולא אבו עבדי המלך לשלוח את ידס לפגוע בכהני ה' ויואב באיגרת שכתב לו דוד על אוריה החתי קבל והרגו. טובים ממנו שדרשו אבין ורקין כדאמרן והוא לא דרש אלא קבל האיגרת ועשה. ויקבר בביתו במדבר. מלמד שהיה ביתו של יואב מנוקה מגול ועריות. כמו המדבר שאין אדם מצוי לגול ולא לערוה: הדרן עלך פרק נגמר הדין

הוא לוטא ולא תהא לאמה לאתוה יואב דינייה אמר ליה מאי טעמא קטלתיה לאבנר אמר (א) ליה גואל הדם דעשאל הואי עשאל רודף הוה אמר ליה היה לו להצילו באחד מאבריו (א) אמר ליה לא יכיל ליה א"ל השתא בדופן חמישית כיון ליה דכתיב ויכהו אבנר באחרי החנית אל החומש וא"ר יוחנן בדופן חמישית במקום שמרה וכבר תלויין בן באחד מאיבריו לא יכיל ליה אמר ליה ניוול אבנר מאי טעמא קטלתיה לעמשא אמר (א) ליה עמשה מורד במלכות הוה דכתיב וימארה את איש יהודה שלשת ימים וגו' ויך עמשה להוועק את יהודה ויוחר וגו' אמר ליה עמשה אבין ורקין דרש אשכחתינהו דפתחו להו במסכתא אמר כתיב כ"ל איש אשר ימדה את פך ולא ישמע את דבריך לכל אשר תצונו יומת יכול אפילו לדברי תורה *תלמוד לומר *רק חזק ואמץ אלא ההוא גברא מורד במלכות הוה דכתיב *והשמועה באה עד יואב כי יואב נטה אחרי אדניהו ואחרי אבשלום לא נטה מאי לא נטה אמר רב יהודה שביקש לנטות ולא נטה ומאי טעמא לא נטה אמר רבי אלעזר עדיין ליחלוחית של דוד קיימת רבי יוסי ברבי חנינא אמר עדיין איצטנגיני של דוד קיימין (א) דאמר רב יהודה אמר רב ארבע מאות ילדים היו לו לדוד כולן בני יפת תואר היו ומגדלי בלורית היו ומהלכין בראשי הגייסות היו והן הן בעלי אגרופין של דוד כהנא דרבי אבא בר כהנא דאמר רבי אבא בר כהנא אילמלא דוד לא עשה יואב מלחמה ואילמלא יואב לא עסק דוד בתורה דכתיב *ויהי דוד עושה משפט וצדקה לכל עמו ויואב בן צרויה על הצבא מה טעם דוד עשה משפט וצדקה לכל עמו משום דיואב על הצבא ומה טעם יואב על הצבא משום דדוד עושה משפט וצדקה לכל עמו *ויצא יואב מעם דוד וישלח מלאכים אחרי אבנר וישיבו אותו מבדו הסירה מאי בור הסירה אמר רבי אבא בר כהנא בור וסירה גרמו לו לאבנר שיהרג *ויטהו יואב אל תוך השער לדבר אתו בשלי אמר רבי יוחנן שדנו דין סנהדרי א"ל מ"ט קטלתיה לעשאל עשאל רודף היה היה לך להצילו באחד מאיבריו לא יכילי ליה השתא בדופן חמישית כוונת ליה באחד מאיבריו לא יכלת ליה לדבר אתו בשלי אמר רב יהודה אמר רב על עיסקי (א) שלו *ויכהו שם אל החומש אמר רבי יוחנן בדופן חמישית מקום שמרה וכבר תלויין בו *והשיב ה' את דמו על ראשו אשר פגע בשני אנשים צדיקים וטובים ממנו טובים שהיו דורשין אבין ורקין והוא לא דרש צדיקים שהן בפה ולא עשו והוא באיגרת עשה *ועמשה לא נשמר בחרב אשר ביד יואב אמר רב שלא חשדו *ויקבר בביתו במדבר אטו ביתו מדבר הוא אמר רב יהודה אמר רב כמדבר מה מדבר מופקר לכל אף ביתו של יואב מופקר לכל דבר אחר כמדבר מה מדבר מנוקה מגול ועריות אף ביתו של יואב מנוקה מגול ועריות *ויואב יחיה את שאר העיר אמר רב יהודה אפילו *מוניני וצחנתא טעים פרים להו:

הדרן עלך נגמר הדין

התפיים לדוד נענש עליהן וחוה פ"י בור וסירה גרמו לו לאבנר שיהרג. אמר רב יהודה אמר רב מאי דכתיב ויטהו יואב אל תוך השער לדבר אתו בשלי. על עסקי השל. פ"י שאלה שאלו בענין הליצה כדכתיב של נעלך מעל רגליך. אשר פגע בשני אנשים צדיקים וטובים ממנו וגו' צדיקים ממנו שהן בפה ולא עשו שאמר להם שאל המלך להרוג הכהנים ולא קבלי ממנו. וכך הוא מפורש בתלמוד א"י בפרק חלק. ויאמר המלך לרצים הנצבים עליו סבו והמינו כהני ה' וגו'. מי היה א"ר שמואל אבנר ועמשה אמרו לו כלום אית לך עליון אלא הוין וגורא והדין כלינרן. פ"י כלי ליו וסין הסוס בשלש יתן כן שמו. אמרו ליה הא טריפין ק"ל כלומר אין אנו חפצים לא במנתותיך ולא בעבודותיך ולא אבו עבדי המלך לשלוח את ידס לפגוע בכהני ה' ויואב באיגרת שכתב לו דוד על אוריה החתי קבל והרגו. טובים ממנו שדרשו אבין ורקין כדאמרן והוא לא דרש אלא קבל האיגרת ועשה. ויקבר בביתו במדבר. מלמד שהיה ביתו של יואב מנוקה מגול ועריות. כמו המדבר שאין אדם מצוי לגול ולא לערוה: הדרן עלך פרק נגמר הדין